

چکیده:

بزهکاری پدیده‌ای است که از دیرباز آرامش و امنیت زندگی بشر را به خطر انداخته است. در طول تاریخ برای مبارزه با بزهکاری، جوامع بشری راهکارهای مختلفی برگزیده اند گاه با پیش بینی مجازات های سنگین از قبیل: اعدام، حبس و ابد و غیره، سعی در کنترل بزهکاری و کاهش نرخ مجرمیت داشته است و گاه استفاده از روش ها و تدابیر پیشگیرانه نیز مدنظر بوده است. تا مدت ها فقط کیفر به عنوان تنها راهکار مبارزه علیه معضل بزهکاری شناخته شده و به کار گرفته می شد؛ ولی هیچ وقت این تدابیر به عنوان یک سیاست منسجم، علمی و هدفمند دنبال نشده است. در حیطه‌ی جرایم جنسی با توجه به محدودیت هایی که کشور ایران به جهت اسلامی بودن و حدود و ثغوری که به ویژه در چنین جرایمی رعایت می شود، تحقیقات و مقالات جامعی صورت نگرفته است و تاکنون تحقیق جامعی راجع به پیشگیری از جرایم جنسی که مبتنی بر آموزه های جرم شناسی (وضع‌ی، اجتماعی) باشد، انجام نشده و صرفاً برخی از کتب، پایان نامه ها و مقالات به یکی از جنبه های چنین جرایمی اشاره نموده اند. بدین ترتیب علی رغم اهمیت و ضرورت طرح و بررسی مباحث مربوط به جرایم و انحرافات جنسی، آن طور که باید و شاید، مورد توجه محققین و مؤلفان ایرانی قرار می گرفت، صورت پذیرفته است. توجه نداشتن به مسایل جرم شناختی مربوط به جرایم جنسی همچون علل، درمان با پیشگیری از آنها موجب اتخاذ تصمیم های صرفاً سرکوبگر بوده و این امر با اصلاح، تربیت، درمان و بازسازی مجرمان و منحرفان جنسی در تضاد است. بنابراین داشتن معرفت و شناخت انحرافات و جرایم جنسی و علل و عوامل بروز آنها و نهایتاً ارائه راهکارهای پیشگیرانه برای پیشگیری از ارتکاب چنین رفتارهایی کارگشا خواهد بود. از این رو انگیزه اصلی نگارنده از انجام این پژوهش، پر کردن خلأهای موجود در مورد راهکارهای پیشگیرانه، اصلاحی و بازپروری قربانیان جرایم جنسی و حمیت از بزه دیدگان بالقوه جرایم جنسی می باشد. همچنین نگارنده صرفاً بر آن است که بتواند با دخالت دادن مردم و مشارکت آنها در راهبردهای پیشگیری از جرایم جنسی، گامی هرچند کوچک در جهت کاهش ارتکاب جرایم و انحرافات جنسی بردارد.

واژگان کلیدی: جرایم جنسی، علل و عوامل، سیاست کیفری، اقدامات پیشگیرانه